

Augustin Wibbelt,
De aolle Pastor

He hät ne graute Priäge daohn,
Ne Priäge von den Daut;
De ganze Kiärk was müskenstill,
Besonners äs he slaut.

He slaut: Dat Eene wöer gewiß,
Se kaimen alle dran,
Män well von all de erste? Vlicht -
He söwst en aollen Mann.

Nu kümp he ut de Sakerstie
In 'n hellen Sunnenschien,
Sin eegen Waort, dat geiht em nao:
Soll he de erste sien?

He geiht den stillen Pstt hendahl,
Do liggt se Graff an Graff -
O, leiwe Häer, du nimms mi sacht
Ut miene Hand den Staff.

Wenn't sien sall! De Wägg was wiet,
Verslietten sind de Schoh,
Un möde sin ick, leiwe Häer!
Wenn't sien sall - män to!

He steiht an't Kiärkhoffspäörtken still -
De Immen sind an't Wiärk:
De ganze Linnenbaum, de summt
Äs't Üörgel in de Kiärk.

Me mäckt dat Kiärkhoffspäörtken to -
Wat 'n Liäben wiet un siet!
"O leive Häer, mi dücht apatt,
Et hätt no'n bietken Tied."

...

Augustin Wibbelt,
La maljuna pastro

tradukita de Manfred Retzlaff

Predikon grandan tenis li,
Predikon pri la mond';
Kaj kiam tiun finis li,
Ne plu aŭdiĝis vort'.

Kaj finis li per tio, ke
Neevitebla estas sort':
Li mem ja ne eskapos kaj
Forprenos lin la mort'.

En helan la sunbrilon nun
Li venas el la sakristi',
Lin premas lia propra vort':
Ĉu la unua estos li?.

La tombo-psdon en trankvil'
Laŭlonge iras li -
Sinjoro kara, baldaŭ vi
Alprenos min al vi.

La vojo estis longa ja,
Kaj laca estas mi,
La ŝuoj eluziĝis, do
Min prenu, kara Di'!

Ĉe la tombeja pordo jen
Staranta restas li,
Kaj zumaa abelaro en
La branĉoj de tili'.

Eliras li el la tombej' -
Vivado ĉie ĉi!
"Mi pensas", diris li, "Sinjor',
Ne urĝas jam al mi."

...

*Verkinto de tiu ĉi Basgermana poemo estas AUGUSTIN WIBBELT (*1862-09-19 – †1947-09-14).*

Arg-635-1279 (2012-10-29 12:52:51)

*Origina platdiĉa (vestfalia-basgermana) teksto de AUGUSTIN WIBBELT (1862 -1947)2) La teksto estas verkita en la vestfala dialekto de la basgermana aŭ platdiĉa lingvo.)
Siehe auch: <http://www.muenster.org/wibbelt/>.*

*Traduko de la Basgermana poemo “De aolle Pastor” de AUGUSTIN WIBBELT (*1862-09-19 – †1947-09-14) en Esperanton de MANFRED RETZLAFF (*1938-11-04) en 2012-10-28.*

Arg-635-1280 (2012-10-29 12:53:43)

Ich, Manfred Retzlaff, fand dieses Gedicht in dem Heft “Kleine Westfälische Reihe”, Nr. VI/12, erschienen im Jahre 1957 in dem Gemeinschaftsverlag “Aschendorffsche Verlagsbuchhandlung” und “Deutscher Heimatverlag Ernst und Werner Giesecking”, herausgegeben von Wilhelm Brockpähler, Hans Riepenhausen und Hans Thiekötter.